

[Hartvig Frisch.]

interesseret sig saa overordentlig stærkt for Formaliteter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch havde begrænset sig til at afgive en Erklæring paa sit Partis Vegne, havde jeg naturligvis ikke noget som helst at gøre med at kritisere dette; men det ærede Medlem har afgivet en Erklæring paa Regeringens Vegne — det var det Ord, der faldt —, og da Ministeren, hvad der er, om jeg saa maa sige, in confesso, ikke har haft Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet, saa er dette, hvad jeg kalder for uanmodet Forretningsførelse, og det ønsker jeg, at man ikke skal deltage i. Naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nu søger Trøst i, at jeg vurderer denne Dagsorden paa samme Maade som han, hvad Realiteten angaar, saa forringer det aldeles ikke Værdien af den Bemærkning, jeg gjorde om, at det til syvende og sidst kommer an paa den højtærede Partiformands Skøn, hvorledes man vil stille sig; thi han har udtalt sig, og han har udtalt sig ikke blot paa egne Vegne, men paa Regeringens Vegne og dermed afgjort Sagen praktisk talt, og den vilde overhovedet ikke være blevet diskuteret, hvis jeg ikke havde gjort en Bemærkning derom. Og det er det, der er det afgørende for denne Sag. Det viser altsaa, at hvis det ærede Medlem kan faa Lov dertil, saa bliver det hans Skøn, der afgør det. Det ønsker jeg ikke han skal have Lov til.

Thomas Pedersen: Fra alle Sider er man vistnok enig om, i hvert Tilfælde i Teorien, at Rigsdagens Medlemmer bør have videregaaende Rettigheder end andre Mennesker her i Landet til at udtale sig om Forholdene, og til det Formeraals Fremme er der endda i selve Grundloven indsat visse Bestemmelser, der tilsigter at give Rigsdagsmændene Immunitet, saaledes at de ikke straks kan trækkes for Domstolene og drages til Ansvar for de Udtalelser, de har fremsat. Jeg finder, det er i høj Grad rigtigt, at man har gennemført saadanne Bestemmelser. Jeg har nemlig den Opfattelse, at Rigsdagsmænd bør have Lov til at sige, hvad som helst de har Lyst til, have Lov til at fremsætte saa stærke Beskyldninger, som deres Stemme nu engang er til, og de skal have Lov til det, uden at de kan drages til Ansvar for det nogen som helst

Steder. Hvis Rigsdagsmænd — og det er ansvarlige Mennesker — misbruger en saadan Rettighed, vil det komme dem selv og deres Parti dyrt til at staa, for saa er der ingen, der vil regne med saadanne Mennesker.

Man maa derfor give en vis Respit i saa Henseende. I Særdeleshed for Folkerepresentationens Vedkommende synes jeg, det er overordentlig uheldigt, at man overhovedet er kommet ind paa at udlevere noget som helst af sine Medlemmer. Der er ganske vist Tilladelse til her i Rigsdagen at fremsætte sine Udtalelser, uden at man kan drages til Ansvar for dem, men ved adskillige Lejligheder har man brugt den Metode at provokere Medlemmer til at fremsætte Udtalelserne uden for Rigsdagen; det har ogsaa været Tilfældet med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, og det er en Fremgangsmaade, man ogsaa kan benytte i andre Tilfælde og derved i nogen Grad gøre den frie Taleret illusorisk.

Principielt vil vi ikke paa nogen Vis gaa med til nogen Udlevering af Folketingsmedlemmer til Domstolene. Hvordan saa nu med det foreliggende Tilfælde? Der kan somme Tider indtræffe Tilfælde, hvor man kan være nødt til at se bort fra Principerne og tilpasse sig lidt efter de specielle Forhold, der gælder. Og dèr vil jeg for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Vedkommende sige, at der er mange, som mener, at det ærede Medlem er lidet tiltalende Personlighed; der er ogsaa de Medlemmer og Mennesker, som mener, at han i den foreliggende Sag er kommet en lille Smule for langt ud. Dertil vil jeg sige, at det forekommer mig, at ikke alene Folketingets Medlemmer, men hele Befolkningen i Grunden skylder det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen Tak, fordi han har rodet op i denne Sag, fordi der allerede nu er fremkommet saa meget i den, at vi kan sige, det var i høj Grad betimeligt, at der blev rodet op i den, og vi kan derfor være særdeles tilfreds med, at det ærede Medlem har brugt saa stærke Ord, som han har brugt, og har fremtvunget den Undersøgelse, der har fundet Sted. Godt er det, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen paa det Felt har vist sig Situationen voksen og er skredet til de Udtalelser, der kunde være nødvendige for at fremtvinge en Undersøgelse.

Med Hensyn til Det kommunistiske Partis Stilling til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen kunde jeg ogsaa godt have Lyst til at sige et Par Ord. De første skal være, at det ærede Medlem Hr. Valde-